

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. III. Qualiter, & quo jure poßint Regulares sua Monasteria mutare, seu de uno in alium locum transferre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

communicationem sunt privilegia ita propria communicantis independenter ab alia, ac si ipsi essent specialiter primò concessa. Rodriguez *quest. Regul. tom. 1. quest. 49. art. 5. Confect. in summ. privileg. Mendicantis. 1. 8. num. 1. Lezana tom. 1. part. 2. cap. 1. num. 57. & tom. 3. verb. privileg. Regular. num. 24.* § Sed in praxi hoc observatur, ut secundum illam regulam juris: *Qui prior est tempore, potior est jure*, faveatur Monasterio prius erecto; ita quod illud, quod de novo est construendum, semper debeat per prædictas cannas ab antiquiori distare.

§. III.

Qualiter, & quo jure possint Regulares sua Monasteria mutare, seu de uno in alium locum transferre.

Sine licentia Pontificis potest Monasterium de uno ad alium locum transferri.

141. **A**sterendum est, quod licet ex jure antiquo in capite primo, de excessibus Prælatorum in 6. Clement. cupientes, de pœnis, & cap. unico, de Religios. domibus in 6. non liceret Mendicantibus Monasteria mutare sine Sedis Apostolicæ licentia, nisi mutatio in eremos facienda esset: nihilominus ex privilegio possunt Prælati Regulares hoc tempore transferre Monasteria fundata in locis sterilibus, & inaquosis, vel salutis, aut eorum observantiæ Regularium minus idoneis, & proportionatis, ad alia loca magis idonea, cum suis red-

ditibus, fructibus & proventibus, & bona sua secum ferre, & vendere ædificia, & fundum, præter Ecclesias. Ita concessit Benedictinis Vallisoletanis Pius II. Bulla 6. apud Rodriguez in Bullar. Idem concessit Sixtus V. 7. Kalend. Decembris anno 1580. Abbati generali Congregationis S. Benedicti Regnor. Portugal. prout refert Hieronymus Rodriguez in compend. quest. Regular. resol. 55. Portel. in dubiis Regular. verbo Monasteria, num. 7. Idem concessit Sixtus IV. Minoribus in Bulla incipiente, Regimini, apud Emanuelem Rodriguez in bullario, Bulla 14. ejusdem §. 35. Idem Sixtus IV. concessit idem Prædicatoribus Bulla 14. & Alexander IV. Bulla 7. ut Joannes à Cruce refert de privileg. lib. 2. cap. 9. dubio 1. conclus. 2. & Minimis Julius II. in Constitutione incipiente Virtute, §. 2. apud Peyrin. tomo 1. privileg. Minimo-rum, in Julio II. num. 2. & his privilegiis uti possunt non solum præfatæ Religiones, quibus concessa sunt; sed alia, quæ cum ipsis habent communicationem privilegiorum. Lezana tomo 3. verb. Monasteria, nu. 38. Confectius in summa privileg. titul. 48. capite 3. Miranda supra questione 33. artic. 2.

142. Sed notandum est primò. Possunt Quod ex vi istorum privilegiorum qui ad possunt tam Religiones, quibus conceduntur, quam communicantes locum cum illis in privilegiis, omnia bona transfere-mobilia, etiam preciosa secum ferre, runtur, calices, paramenta, & reliqua omnia, omnia quæ in priori habebant Monasterio, sua bona & materiam ipsam ædificatorum secum Con. portare.

Ppp 3

Conventuum, ligna, lapides, &c. & cymbala, horologia, & altarium imagines, & reliqua omnia, quæ in antiquo Monasterio erant, ad novum transferre possunt, absque eo, quod Ordinarij in hoc se possint ingerere, ut patet ex supradictis privilegiis. Sed Ecclesias debent relinquere integras, quas nullo modo profanate, aut usibus profanis laicorum addicere possunt: *Quia semel Deo dicatum, non est ad usus humanos ulterius transferendum, ex regula semel juris. in 6. & ut dicitur in cap. ligna, de consecrat. dist. 1. Ligna Ecclesia dedicata non debent ad aliud opus jungi, nisi ad aliam Ecclesiam, vel igni sunt comburenda, vel ad profectum in Monasterio fratribus; in laicorum vero usum non debent admitti.*

§ Secundò notandum est hujusmodi Monasteria, seu loca Regularium derelicta, non esse in habitacula secularium, vel laicorum convertenda, nec cum secularibus commutanda, vel eis quovis commercio vendenda: uti cavetur in cap. Nemini, cum sequentibus 16. quest. 7. cap. qua semel 16. quest. 3. Quamvis magnæ alicujus necessitatis ergo, & rationabili existente causâ, de consensu Episcopi possit monasterium deseri, vel destrui, & profanis usibus addici. Ad quod refert Naldus in summ. verb. Ecclesia, nu. 23. declarationem quandam S. Congregationis, in qua habetur, quod Ordinarij arbitrio relinquatur, quando Ecclesiæ dirutæ converti possint in privatas domos, aut loca publica, sed ad usus sordidos deputari non debent; & pecunia ex ipsis comparata, est convertenda in bona stabilia

Ecclesiæ, vel eroganda in alios pios usus. Hieronym. Rodríguez in compend. quest. Regular. resolut. 55. num. 7. Barbosa lib. 2. de jure Ecclesiast. cap. 12. num. 59. Miranda quest. 33. artic. 1. conclus. 1. § Tertiò notandum est, Quòd quando Monasterium de uno in alium locum transfertur, non amittit jura, & privilegia, quæ habebat; sed post translationem retinet eadem privilegia, & jura: quia Ecclesia, Civitas, Castrum, Collegium, ac alia loca, si Superioris auctoritate in alium locum transferantur, adhuc sua jura, privilegia, & exemptiones retinent, uti docet Glossa in cap. privilegium, de Regul. jur. in 6. ergo idem dicendum est de Monasterio. Tamburin. tom. 3. de jure Abbatum, dist. 5. q. 6. n. 1.

143. Cæterum restat quandam ^{Triplex} resolvere quæstionem: An nimirum ^{modus} solemnitates, & conditiones ^{quo tri-} supra n. ^{lato ho-} 129. recensitæ, requisitæ pro fundatione ^{ri possit} novi Monasterii, requirantur, ^{explere-} quando jam fundatum de uno in alium locum transfertur, & singulariter an debeat Ordinarij licentia præcedere, & consensus aliorum Ordinum in eodem loco, vel per circuitum quatuor miliarium degentium?

§ Pro quorum decisione notandum est ex sapientissimo nostro Lezana verbo Monasteria, num. 38. hujusmodi mutationem, seu translationem Monasteriorum tripliciter posse contingere: Primò quidem, ita ut acquiratur novum Monasterium, & non derelinquatur antiquum: & talis modus cum potius sit acquisitio novi Monasterii, quam mutatio; eadem for-

forma, & solemnitas pro illo requiritur, quam requiri diximus §. 1. pro nova erectione Monasterii, Secundo modo ita ut deferatur antiquum Monasterium, & non acquiratur novum: & hoc modo certum est non requiri prædictas conditiones, ut ex se constat. Tertio modo ita ut deferatur antiquum Monasterium, & in eodem oppido novum ædificetur, & de hoc modo procedit quaestio, ad cuius resolutionem supponitur, quod de novo erigendum sit & ædificandum in oppido, vel propè istud, nec non pro casu quo aliis posset præjudicium afferri: cuius sublato periculo, ut si ad locum transferretur, patet quid dicendum. §. Item supponitur, quod translatio fiat de uno loco in alium intra eandem, vel propè eandem civitatem, villam, vel oppidum, si enim translatio fieret ex una civitate, aut oppido, ad aliud, vel aliam, procul dubio requirerentur ad illam omnes conditiones, & solemnitates desideratae in decretis Clementis VIII. Gregorii XV. & Urbani VIII. de quibus §. 1. loquuti sumus: quia in illis est sermo de novorum Conventuum erectione, ut ex verbis ipsorum liquido constat. Quando autem Monasterium transfertur de una civitate ad aliam, propriissime dicitur, ibi de novo erigi Monasterium, imò novum absolute ædificari: ergo. Maxime, quia in tali mutatione, seu translatione, potest & debet attendi ratio motiva, propter quam Pontifices prædicta edidèrunt decreta, quæ fuit cavere, ne damnum seu præjudicium aliis Monasteriis

inferatur. Videatur Riccius in decis. Curia Neapolitana decis. 168. Cherubin. in compend. Bullarii, in Constitut. 99. Clementis VIII. schol. 1. §. Quare dubium solum procedit, quando jam fundatum in illo oppido Monasterium deferitur, & intra illud, vel propè illud, ad alium locum transfertur.

144. In quo, aliorum placitis relicto, asserimus nullam ex dictis conditionibus ad talem translationem Monasterii (quamvis consultius sit illas adhiberi) nisi fortè ratione propinquitatis ad aliud Monasterium, juxta quod de novo transfertur, inferretur præjudicium: quia tunc istud privilegium cannarum uti posset, ad talem Religionem erectionem impediendam. Quod formam autem solemnitates prædictæ, ut sunt consuetudinis Episcopi, & aliorum Religiosorum consensus non requiruntur, Probatur primò: quia in privilegiis supra numero 128. additis conceditur nobis Camillus Discealceatis à Paulo V. facultas ædificandi cum licentia Ordinarii non expectato aliarum Religionum consensu, & à Sixto V. aliis, aliis Julio II. quod etiam absque licentia Ordinarii, possint ubique locorum Monasteria erigere: & hoc nobis concessum fuit cum revocatione decreti Clementis VIII. in Bulla, quæ incipit: *Quoniam ad institutam, & Capituli primi, de excessibus Prælatorum in 6.* quæ privilegia licet (ut nos diximus num. 125.) revocata, & cassata sint ab Urbano VIII. non extenditur tamen illa revocatoria Urbani, nisi ad erectionem, vel foundationem novi Monasterii,

In translatione Monasterii nec licentia Ordinarii, nec aliorum Religiosorum consensus non requiruntur.

sterii, domus, aut Collegii. Sed quando de uno in alium locum transferitur Monasterium jam fundatum, intra eandem urbem, non dicitur novum Monasterium de novo erigi: ergo pro tali casu relicta sunt in suo robore dicta privilegia, & minimè revocata. § Secundò (quo præcedens probatio magis roboratur) quia in Constitutionibus, & Decretis Clementis VIII. Gregorii XV. & Urbani VIII. nullum est verbum denotans, sub eis comprehendi mutationem, seu translationem istam, de qua loquimur: quia solum est in eis sermo de novorum Conventuum erectione, ut patet ex verbis ipsorum *supra* §. 1. adductis: cum tamen de illa expressa mentio fieri deberet: quia sæpius circa ipsam multæ lites, & controversiæ Romæ apud sacram Congregationem excitantur & agitantur.

Uterius 145. Tertiò eadem assertio probatur: quia in translatione unius Monasterii de uno loco in alium intra eandem civitatem, villam, aut oppidum, non militat ratio illa motiva: quæ moti sunt Pontifices ad talia decreta edenda, quibus caveatur ne multiplicatis foundationibus per novas erectiones Monasteriorum, Conventibus, & Ecclesiis antiquis, aliquod præjudicium fiat. Hæc enim ratio cessat in nostro casu: quia jam supponitur fundatum in urbe Monasterium, & Regulares Monasterii, quod muratur, sive transfertur, habent jus ad commorandum, permanendum, & quærendas elemosynas, missas, & alia, in dicta civitate, vel

oppido: ergo. § Quarto denique: quia sic declarasse sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium die 13. Septembris anno 1641. pro Patribus Capucinis, testatur Noster Lezana *tomo tertio, verbo Monasteria, numero 33.* ubi dicit sacram Congregationem declarasse mutationem huius Conventus non esse novam erectionem, nec comprehendi Constitutionibus Apostolicis super erectione novorum locorum editis. Sic Rodriguez *tomo secundo, quest. Regular. questione 49. articulo 9.* Lezana *loco citato, & tomo primo, capite nono, numero 35.* Miranda *in Manuali, tomo primo, questione 33. articulo secundo.* Diana *tertia parte, tractatu secundo, resolutione 136.* Peyrin. *tomo secundo, privileg. Minor. in Constitut. 6. Gregorii XV. & tomo tertio, capite undecimo, numero decimo octavo,* Tamburin. *tomo tertio de jure Abbat. disputatione quinta, questione prima, numero nono, & decimo quarto.* Barbosa *de jure Ecclesiastico libro secundo, capite duodecimo, numero sexto,* alter Rodriguez *in compend. resolutione § 5. numero quarto.* Pellizzar. *tractatu octavo, capite septimo, sectione secunda, numero nonagesimo primo.* Celspedes *de exempt. disputatione septima.* Navarr. *titul. de edificatione Monaster. super Bulla Urbani VIII. num. 7. & alii.*